

та и по-образованъ отъ Българскій. И наистинѣ прѣводители-ти на Священо-то Писаніе и на, црковны-ты книги едно за изложенъ-тѣ причинѣ, а друго за да не ставать погрѣшки, за да ся не развали нѣгдѣ разумъ-тѣ. По-българскы сж само рѣчи-ты а изреченія-та въ повечето мѣста сж оставили чисто Еллинскій. Така отъ тоя прѣводъ ся е образоваль новъ языкъ, който по рѣчи-ты е чисто Българскій и по начина, съ който сж изричаны мысли-ты е чисто Еллинскій. Той языкъ всякога е былъ чюждѣ за Българе-ты, зашто тѣи и да ся употреблявали исты-ты рѣчи, които има въ него, никога обаче не сж могли да навикнѣтъ да изричатъ мысли-ты си по тоя начинъ. Само учени-ти въ свои-ты прѣводы и писанія сж подражявали тоя начинъ въ изричаніе мысли-ты, за да направять книги-ты си по языка еднаквы съ священо-то Писанія. И учени-ты отъ врѣмя на врѣмя сж употреблявали повече и повече изреченія чисто Българскы така, чтото на сегашно врѣмя подкачихѣ да пишѣтъ почти на чисто народный си языкъ съ начинъ, какъвто употребява народъ-тѣ въ разговоръ. Това е естественъ рядъ; така е требало да бжде: друго-яче не е могло да стане, та ако да поискаме мы да ся поврѣнемъ назадъ, да усвоимъ языка на црковны-ты книги, за да ся изуч-